

[Oluf Johansen.]

Men hvad enten Spørgsmaalet om at skaffe Jord klares paa den ene eller den anden Maade, vil eet Problem blive staaende, og det er dette: Hvornaar faar vi denne Jord, og hvornaar kan vi oprette disse Hjem? I denne Sommer har vi ingen Jord og ingen Byggematerialer, men længere gaar det heller ikke. Til næste Sommer maa Rejsningen af nye Hjem være i Gang, men for at det kan ske, maa Jorden være der til Overtagelse omkring April 1946, det vil sige, at ad de Veje, jeg før nævnte, skal Ejferforholdet klares og Jorden gøres udstykningsmoden, være udparcelleret, saa at de unge Folk kan overtage den næste Foraar. Sker det ikke, fordi vi ingen Jord har, kan det ikke hjælpe, at man til den Tid har Byggematerialer. Bliver dette ikke klaret i rette Tid, faar vi sandsynligvis kun en meget lille Udstykning i 1946 og maa saa vente til efter Lovens Revision i 1947. Det kan man efter min Opfattelse ikke stille Danmarks Landboudom i Udsigt.

Krig og andre Vanskeligheder maa man bøje sig for; men naar Fredens Gerning genoptages, kan hele den Stab af unge Landbrugere, der har dygtiggjort sig og længselsfuldt ventet, ikke sættes udenfor. For deres Vedkommende skal det nævnte Forhold klares paa faa Maaneder; Administrationen maa klargøre sig, om man har Jorden, og om Udstykningsforretningerne kan finde Sted, inden næste Foraar sætter ind, fremfor at gennemføre en forjaget Udstykning hen paa Sommeren eller helt vente til 1947. Ansøgningerne med Hensigt paa næste Foraars Udstykning skulde, saa vidt jeg husker, allerede være indkaldt. Er det sket, er det foregaaet yderst ubemærket, ja, saa ubemærket, at kun en meget ringe Part af den Ungdom, det her drejer sig om, har faaet Færten af, at der er Spørgsmaal, de skal have klaret, hvis de skal være Haab om at faa Hjem og Jord i 1946. Spørgsmaalet maa nu stærkt bringes frem, saa de unge faar en Fornemmelse af, at der gøres en Indsats for dem. Trontalen giver Løfte herom, og det maa efter min Opfattelse være alle ledende Instansers Pligt at stræbe henimod dets Opfyldelse. Jeg maa over for den højtærede Landbrugsminister fastslaa, at Landbrugs Ungdom venter, at der sker noget paa dette Omraade. Den danske Husmandsbevægelse venter ligeledes, at en Indsats bliver gjort, ikke mindst fra den højtærede Landbrugsministers Side.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget. Jeg kan være enig med de Herrer i, at Tiden snart maa være inde til at gaa til mere gennemgribende Ændringer; men paa den anden Side forstod jeg ogsaa paa det ærede Medlem, der nu sidst talte — og holdt en meget lang Tale —, at visse Forhold alligevel i Øjeblikket gør sig gældende paa en saadan Maade, at det er vanskeligt, for ikke at sige ugørligt, paa det nuværende Tidspunkt at sige noget konkret, bl. a. fordi vi — saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen pegede paa — staar over for Materiale-mangel, Startomkostninger o. s. v.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger vedrørende den ulovlige Nedlæggelse af bestaaende Brug. Jeg skal heroverfor sige, at der naturligvis gøres alt, hvad der kan gøres, for at hindre dette, og det er klart, at naar noget ulovligt konstateres, gribes der ind. Jeg har ikke ved Haanden Tal, der i Øjeblikket kan illustrere dette Forhold, men det er naturligvis noget, der kan fremskaffes. Jeg kan ogsaa sige, at man i Landbrugsministeriet overvejer, om man eventuelt skal gaa til en Skærpelse af den bestaaende Lovgivning, hvis noget saadant maatte vise sig nødvendigt.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, at jeg er meget vel indforstaaet med, at Ungdommen venter paa, at Udstykning skal finde Sted, og jeg er ogsaa meget vel kendt med den Pjece, som det ærede Medlem Hr. Gudiksen har skrevet — jeg har læst den med stor Interesse. Det er jo saa ligetil, at disse Spørgsmaal er taget op til Behandling i Landbrugsministeriet; der arbejdes med dem, og der forberedes en Lovgivning af denne Art.

Spørgsmaalet om Tillægsjord blev ogsaa nævnt. Jeg kan svare, som jeg sagde i det andet høje Ting, da dette Lovforslag var til Behandling der, at det forekommer mig, at her er et Omraade, hvor Afklaring i meget høj Grad er ønskelig; men skal man være ærlig, maa man dog vist indrømme, at det har ikke været muligt hidtil at faa denne Afklaring, fordi det gennem længere Tid har været saadan, at alle, uanset om de havde meget eller lidt Jord, vilde have mere. Det, vi trænger til nu,